

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 220.564 van 11 september 2012
in de zaak A. 206.232/XII-7056**

In zake: Anaïs AJENIFUJA
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Philippe Declercq
kantoor houdend te 3000 Leuven
J. P. Minckelersstraat 33
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de VZW COMITÉ VOOR ONDERWIJS VAN DE ZUSTERS
ANNUNTIATEN VAN HEVERLEE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jan Bergé
kantoor houdend te 3000 Leuven
Naamsestraat 165
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 6 september 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing van 28 augustus 2012 van de over Anaïs Ajenifuja delibererende klassenraad om haar een oriënteringsattest B uit te reiken.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 7 september 2012, om 13.00 uur.

Staatsraad Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Philippe Declercq, die verschijnt voor verzoekster, en advocaat Jan Bergé, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Jurgen Neuts heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoekster is tijdens het schooljaar 2011-2012 ingeschreven als leerlinge in het tweede leerjaar van de tweede graad, studierichting wetenschappen, in het Heilig-Hartinstituut te Heverlee.

Op 28 juni 2012 kent de delibererende klassenraad aan verzoekster een oriënteringsattest B toe dat toelating geeft tot het volgend leerjaar behalve in alle onderverdelingen van het algemeen secundair onderwijs (ASO), evenals in boekhouden-informatica van het technisch secundair onderwijs (TSO), handel TSO, secretariaal-talen TSO, techniek-wetenschappen TSO, en industriële wetenschappen TSO. Gemotiveerd wordt dat het totale pakket leerstof te zwaar is gebleken, dat verzoekster vijf jaartekorten behaalde, en dat zij niet werd beloond voor de grote inspanningen die zij heeft geleverd bij het verwerken van de leerstof.

Op 2 juli 2012 hebben de ouders van verzoekster een overleg met de directeur. Zij menen dat een overgang naar het eerste leerjaar van de derde graad humane wetenschappen mogelijk moet zijn. De directeur besluit “dat Anaïs niet verder kan gaan naar 5ASO”.

Met een brief van 3 juli 2012 wordt namens verzoekster een beroep ingediend bij de beroepscommissie die adviseert “om de delibererende klassenraad opnieuw samen te roepen om de door de ouders bestreden beslissing opnieuw te overwegen”.

Op 13 juli 2012 beslist het schoolbestuur om weer de delibererende klassenraad samen te roepen. Deze bevestigt op 28 augustus 2012 zijn eerdere beslissing om een oriënteringsattest B uit te reiken, inclusief de clausulering. Er wordt, in een “individueel syntheseblad addendum”, voorzien in een twee bladzijden tellende “Bijkomende motivering als antwoord op de argumenten zoals ingeroepen in het beroep dd. 3 juli 2012 tegen [de] motivering en beslissing van 28 juni 2012”.

IV. Grondvoorwaarden voor een schorsing

4. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden, dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is.

V. Ernstige middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

5. Verzoekster leidt een eerste middel af uit de schending van de motiveringsplicht, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

In de eerste plaats wordt toegelicht dat de delibererende klassenraad de motivering van zijn beslissing tot het clausuleren heeft gewijzigd, dat op 28 juni 2012 de delibererende klassenraad als “hét motief om het B-attest te geven” aanzag dat verzoekster niet beloond werd voor de grote inspanningen die zij heeft geleverd bij het verwerken van de leerstof, dat in de bestreden beslissing van 28 augustus 2012 de eerste beslissing wordt bevestigd maar tevens wordt gezegd dat het al dan niet leveren van grote inspanningen geen doorslaggevend element meer is, dat dit een tegenstrijdige motivering is, dat de delibererende klassenraad thans zelf vaststelt dat de aanvankelijk gegeven motivering niet deugdelijk was.

Waar in die omstandigheden verzoekster had verwacht dat verwerende partij tot “de logische beslissing” zou zijn gekomen dat de algemene clausulering, inzonderheid wat humane wetenschappen betreft, niet kon worden gehandhaafd, heeft evenwel de delibererende klassenraad een nieuw motief aangenomen. De verantwoording om de studierichting uit te sluiten wordt nu gezocht in het vak Frans. Ook dat motief is volgens verzoekster niet deugdelijk.

Vorig jaar en nog in het afgelopen schooljaar, met Kerstmis, werd aanbevolen om humane wetenschappen te volgen. De verslechtering van de resultaten sindsdien kan niet redelijk verantwoorden dat thans de richting humane wetenschappen in het ASO wordt uitgesloten. Dat is naar het oordeel van verzoekster des te minder het geval aangezien de delibererende klassenraad in de bestreden beslissing zelf overweegt dat het slechte resultaat voor Frans juist hierin een reden kan vinden dat verzoekster verzuimd heeft eerdere adviezen op te volgen waarin werd gewezen op de opportuniteit van de richting humane wetenschappen. Bovendien is het, aldus verzoekster, een fundamenteel verkeerde stelling dat het tekort voor Frans het bewijs zou inhouden dat zij in onvoldoende mate de leerdoelen bereikt om met een redelijke kans op succes te kunnen starten in de derde graad humane wetenschappen: een B-attest houdt nu net in dat de doelstellingen door verzoekster wel werden bereikt.

Noch het argument van de beweerde grote inspanningen, noch dat met betrekking tot de punten voor Frans, laten redelijkerwijze begrijpen dat de clausulering ook voor humane wetenschappen geldt.

Beoordeling

6. Verzoekster verwijt verwerende partij op het eerste gezicht ten onrechte het geweer van schouder te hebben veranderd “inzake de motivering gesteund op de geleverde inspanningen”.

Zoals de Raad van State de motivering in de beslissing van de delibererende klassenraad van 28 juni 2012 begrijpt, besloot alsdan de klassenraad verzoekster een B-attest te geven omdat het totale pakket leerstof voor haar te zwaar is gebleken (jaartotaal 54 %), zij vijf jaartekorten behaalde, en zij niet beloond werd voor de grote inspanningen die zij heeft geleverd bij het verwerken van de leerstof.

Verzoekster vergist zich als zij meent dat het argument in verband met de niet-beloning voor de inspanningen “hét motief” was om een B-attest uit te reiken. Eerder komt het voor als een bedenking in de marge van de vaststelling van het lage jaartotaal en de vijf jaartekorten.

De delibererende klassenraad lijkt zich in de thans bestreden beslissing dan ook niet aan enige tegenstrijdigheid schuldig te maken door, eensdeels, weliswaar bij zijn appreciatie omtrent de “grote geleverde inspanningen” te blijven maar, anderdeels, aan te geven dat hoe dan ook het al of niet leveren van grote inspanningen geen doorslaggevend element is geweest voor de clausulering. Het is in die omstandigheden zonder grond dat “de logische beslissing” zou geweest zijn de clausulering inzake, inzonderheid, humane wetenschappen niet te handhaven.

7. Wat blijkt de aangevochten beslissing wel de doorslaggevende reden is geweest voor de uitsluiting van de studierichting humane wetenschappen, is het jaartekort voor Frans.

In de formele motivering van de beslissing wordt onder meer uiteengezet dat verzoekster op elk van de drie examens Frans een ruim tekort had (41,9 %, 40,9 % en 37,0 %) en dat rekening houdend met het dagelijks werk -waarvoor verzoekster betere cijfers behaalt- er nog steeds een gemiddeld jaartekort van 45 % is. Blijkens de analyse van het examen van juni scoort verzoekster op het onderdeel kennis een onvoldoende voor zowel woordenschat als grammatica; ook met betrekking tot vaardigheden heeft zij een onvoldoende voor begrijpend luisteren en leren (begrijp: lezen).

8. Volgens verzoekster is het niet consistent in het licht van de aanbevelingen die haar op het einde van vorig schooljaar en nog tijdens het lopende schooljaar -met Kerstmis- zijn gegeven om juist een richting als humane wetenschappen te volgen, om nu de uitsluiting van de richting humane wetenschappen te verantwoorden door het tekort en de verslechtering van de resultaten.

De Raad van State deelt die zienswijze niet. In het schooljaar 2010-2011 had verzoekster geen enkel jaartekort. Voorts kon er met Kerstmis 2011 nog geen rekening worden gehouden met “het verdere objectieve resultatenverloop van Anaïs voor het volledige schooljaar 2011-2012” dat uiteindelijk liet zien dat na het examen van Kerstmis (41,9 %), verzoeksters resultaten voor Frans nog meer afgenomen zijn met Pasen (40,9%) en opnieuw in juni (37,0 %). Het blijkt in de huidige stand van zaken niet dat de delibererende klassenraad verkeerd heeft gehandeld door bij het nemen van de bestreden beslissing op 28 augustus 2012 niet aan die gegevens en evolutie te zijn voorbijgegaan.

9. Ook het argument dat verzoekster put uit de passus waarin de delibererende klassenraad overweegt dat een reden voor de slechte punten voor Frans “kan” zijn dat zij zich onvoldoende op een vak als Frans kon concentreren omdat zij geen gevolg gaf aan de eerdere adviezen om geen studierichting met vijf uur wiskunde te volgen en om eventueel de richting humane wetenschappen te kiezen, toont dat niet aan.

Het lijkt de delibererende klassenraad niet kwalijk te mogen worden genomen dat hij verkozen heeft om zijn oordeel over de redelijke slaagkansen van verzoekster voor een volgend jaar in de humane wetenschappen te baseren op de objectieve gegevens van het dossier, eerder dan zich ter zake aan speculatieve overwegingen te wagen.

Aldus ziet de Raad van State vooralsnog geen aanleiding ertoe om de deugdelijkheid te betwifelen van het motief van de delibererende klassenraad dat verzoeksters tekorten uitwijzen dat zij niet met een redelijke kans op succes kan starten in de derde graad humane wetenschappen aangezien daarin wordt voortgebouwd op het leerplan voor Frans dat in de tweede graad ASO gelijk is voor alle studierichtingen binnen het ASO, noch van het motief dat het “een vraagteken” blijft “[t]ot wat het in het verleden gevolgd hebben van een ander traject geleid zou hebben”.

10. Evenmin volgt de Raad van State verzoekster waar zij hierin een tegenspraak ziet dat zij, eensdeels, onvoldoende de leerdoelen zou hebben bereikt voor Frans, maar zij, anderdeels, wel een B-attest heeft gekregen.

Het lijkt niet verkeerd dat de delibererende klassenraad uit het niet-gecontesteerde jaartekort voor Frans heeft afgeleid dat verzoekster voor dat vak niet de leerplandoelstellingen heeft bereikt. Mede gelet op artikel 57 van het besluit van de Vlaamse regering van 19 juli 2002 betreffende de organisatie van het voltijds secundair onderwijs, hoefde dat er evenwel niet noodzakelijk aan in de weg te staan dat verzoekster toch geacht werd het leerjaar met vrucht te hebben

beëindigd. Een en ander is niet onverenigbaar.

11. Verzoekster kan er de Raad van State vooralsnog niet van overtuigen dat de delibererende klassenraad de grenzen van de redelijkheid te buiten is gegaan door, om de redenen die in de bestreden beslissing worden uitgedrukt, te hebben geoordeeld zoals hij deed en door meer bepaald tot de gewraakte ruime clausulering te hebben besloten.

Het eerste middel is niet ernstig.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

12. In een tweede middel wordt de schending aangevoerd van artikel 5, § 6, van het besluit van de Vlaamse regering van 19 juli 2002 betreffende de organisatie van het voltijds secundair onderwijs, van de formele-motiveringsplicht, de materiële-motiveringsplicht, het redelijkheids- en het zorgvuldigheidsbeginsel, doordat het “individueel syntheseblad addendum” niet is goedgekeurd door de delibererende klassenraad, “terwijl de beslissing van de delibererende klassenraad uiteraard moet genomen zijn door de delibererende klassenraad en volgens het ingeroepen artikel daarvan een proces-verbaal moet worden opgesteld evenals notulen die ondertekend moeten zijn door de voorzitter en drie leden van de raad”.

Beoordeling

13. Gelet op artikel 5, § 6, van het voormelde besluit van de Vlaamse regering van 19 juli 2002 moeten er van de beslissingen van de delibererende klassenraad notulen worden gehouden, die een synthese bevatten van de elementen die tot de beslissingen hebben geleid; de notulen worden door de voorzitter en drie leden van de raad ondertekend.

Te dezen brengt verwerende partij een stuk 14 “Notulen van de deliberaties - addendum” bij, 28 augustus 2012 gedateerd, ondertekend door de voorzitter en drie leden van de raad. In het stuk wordt, onder meer in handschrift, expliciet verwezen naar een bijgaand syntheseblad, dat de elementen bevat die tot de beslissing hebben geleid. Dit syntheseblad zelf blijkt alleen ondertekend door de klastitularis en de algemeen directeur, tevens voorzitter van de delibererende klassenraad. Het is nog op 28 augustus 2012 door de algemeen directeur per e-mail aan verzoekster betekend.

14. Uit het stuk 14 leidt de Raad van State vooralsnog af dat waar de algemeen directeur de notulen mee ondertekende als voorzitter van de delibererende klassenraad, er geen reden is om te betwijfelen, zoals verzoekster lijkt te doen, dat hij ook effectief bij de deliberatie aanwezig is geweest.

15. In zoverre, voorts, de ondertekenaars van de notulen uitdrukkelijk verwijzen naar een bijgevoegd syntheseblad, wordt in de huidige stand van zaken aangenomen dat bewust syntheseblad geacht moet worden van de notulen deel uit te maken. Daar doet het feit dat het syntheseblad niet ook zelf door drie leden van de raad is ondertekend, op het eerste gezicht niets aan af. Aangezien immers reeds de notulen behoorlijk ondertekend zijn door de voorzitter en drie leden van de delibererende klassenraad, hoefde op het eerste gezicht de expliciet er aan toegevoegde bijlage dat niet ook nog eens te zijn. De notulen van de beslissing van 28 augustus 2012 met betrekking tot verzoekster lijken dus wel degelijk gemotiveerd.

16. Blijft nog de suggestie van verzoekster dat de motieven in de bijlage niet die van de delibererende klassenraad zijn, maar alleen van de klastitularis en de algemeen directeur die de bijlage ondertekend hebben. De Raad van State ziet daar vooralsnog onvoldoende aanwijzingen voor. Ook stuk 22 van het administratief dossier levert er niet het bewijs van. Integendeel wordt er door de algemeen directeur, voorzitter van de klassenraad, met zoveel woorden in bevestigd dat de tekst op het syntheseblad “besproken en goedgekeurd is in de

klassenraad”.

17. Het tweede en laatste middel is evenmin ernstig.

Hieruit volgt dat tenminste één van de cumulatieve grondvoorwaarden voor de gevorderde schorsing niet vervuld is. Deze vaststelling volstaat om de vordering te verwerpen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt de vordering tot schorsing.

2. Verzoekster wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 11 september 2012, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	staatsraad,
	waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Bram Van Thillo,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bram Van Thillo

Johan Lust